

2 липня, у Неділю 4-ту після П'ятидесятниці, день пам'яті [святителя Іоанна Шанхайського](#), митрополит Миколаївський і Очаківський Питирим очолив Божественну літургію у кафедральному соборі на честь Різдва Пресвятої Богородиці м. Миколаєва. Правлячому архієрею співслужили клірики єпархії.

{phocagallery
view=category|categoryid=3074|limitstart=1|detail=5|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imagesadown=shadow1|displaybuttons=0|overlib=0|highslidedescription=1|overlib=1}

Про роль будь-якої відомої людини в історії людства найточніше скажуть його сучасники. Про святителя Іоанна Шанхайського практично всі відгукувалися більш ніж позитивно. Ще за життя ніхто не сумнівався в його святості. Не вірячи, що зовні лагідний і непоказний старець може бути архієреєм, його порівнювали з преподобним Серафимом Саровським. Його спосіб життя визнавали рівноангельським. «Він ангел Божий в людській подобі», – свідчив про святого один з перших його близьких знайомих – святитель Миколай Сербський.

Він дуже любив юного ієромонаха Іоанна і часто повторював: «Якщо ви хочете побачити живого святого, їдьте в Битолу, до отця Іоанна». У брошурі, під назвою «Продавець белградських газет – єпископ у Китаї», є розповідь про те, як владика Миколай відповів одній дівчинці, яка запитувала, чому в наші часи немає святих: «Та ні, є, моя дівчинко!» – і додав, говорячи про аскетизм майбутнього єпископа: «Сьогодні ім'я отця Івана вимовляється в Битолі, як ім'я Ангела Господнього».

Біограф преподобного Іустина Челійського, владика Афанасій (Євтич), нинішній єпископ Герцеговинський, напише: «Отець Іустин був пов'язаний узами дружби і любові в Христі з видатною особистістю нашого часу: коли він викладав у Битолі, він був колегою Іоанна (Максимовича), надалі – єпископа Шанхайського. У вітальні отця Іустина, де він приймав відвідувачів, на видному місці висіла фотографія, що свідчила про цю дружбу.

[Читати далі...](#)